

Kolotoč

Eva Pilarová

Jistá potíže s první láskou bývá,
ta zanechá v tobě navždy šrám.
A tak, co mi zbývá i ve mě se skrývá,
bohužel ji víckrát nepotkám.

Pouze na mě dýchá vůně vzácnou,
střelnice a sladký marcipán.
Rukou nebojácnou v cirku šaška plácnu,
mě však zajímal jen jeden pán.

Stál kolotoč na náměstí, jím otáčel ten pán,
měl tetovaná zápěstí, byl prudký elegán.
To tenkrát
stál kolotoč na náměstí, pán k jízdě všechny zval,
náhle vyvěsil však návěstí:
Zítřej ráno jedem dál.

Šla jsem domů sbalit věci nutné,
chtěla jsem se mořskou pannou stát
a jako když utne, ráno bylo smutné,
to se mi snad muselo jen zdát.

Stál kolotoč na náměstí, jím otáčel ten pán,
měl tetovaná zápěstí, byl prudký elegán.
To tenkrát
stál kolotoč na náměstí, pán k jízdě všechny zval,
náhle vyvěsil však návěstí:
Zítřej ráno jedem dál.

Proto mi to nikdy neměj za zlé,
když kolotoč někde uvidím,
že vzpomínky zhaslé vzplanou a pak nashle-
-danou, až se z toho probudím.

Stál kolotoč na náměstí, jím otáčel ten pán,
měl tetovaná zápěstí, byl prudký elegán.
To tenkrát
stál kolotoč na náměstí, pán k jízdě všechny zval,
náhle vyvěsil však návěstí:
Zítřej ráno jedem dál.